

Christina Eilers 8. marts-tale

Taler

Christina Eilers
Tillidsrepræsentant og
bestyrelsesmedlem i Dansk
Socialrådgiverforening,
Region Nord

Dato

8. marts 2024

Sted

Nytorv, Aalborg

God eftermiddag Aalborg!

Kvindernes Internationale Kampdag er ikke bare en hyggelig kaffekomsammen. Det er en hævet **knytnæve**, et oprør mod uretfærdighed, og et kampråb mod de forstokkede strukturer, der stadig holder kvinder nede.

I starten af det **20. århundrede** var fagbevægelsen med til at trække kvinder ud af skyggerne og ind i kampens hede. De banede vejen for kvinders organisering og politiske mobilisering.

Og hvad gjorde vi? Vi grundlagde Kvindernes Internationale Kampdag i **1910**. Det var et tidspunkt, hvor kvinder kæmpede for grundlæggende rettigheder som **valgret** og **bedre arbejdsvilkår**. Vi stod skulder ved skulder, og vi råbte: "Vi vil have lige rettigheder, og vi vil have dem nu!"

Uden disse kvinders modige kamp, var vi ikke nået så langt med ligestillingen, som vi er i dag. Og uden disse kvinder som forbilleder, var vi måske knap så mange, der turde fortsat at tage kampen op!

Men lad os se sandheden i øjnene: Selvom vi har de samme rettigheder på papiret, er vi stadig bagud på point, når vi er kvinder.

På Arbejdsmarkedet, som i resten af samfundet, ændrer strukturerne sig langsommere end en skildpadde på sovemedicin!

Og vi? Vi står her, med knyttede næver, og råber: "Vi vil ikke vente længere! Vi

vil ikke acceptere mindre! Vi vil have lige løn, lige muligheder, og lige respekt!”

Ligestilling er ikke bare et ord!

Det er en kamp, en retfærdighedssag, og en nødvendighed for vores samfund.

Ligestilling handler om lige vilkår: Ligestilling handler ikke om at skabe en grå masse af ensartede mennesker. Det betyder ikke, at vi skal ignorere eller udviske alle forskelle mellem køn.

Tværtimod.

Ligestilling handler om at give alle lige chancer for at udfolde sig, uanset køn. Det handler om at smadre de barrierer, der spænder ben for individets udvikling baseret på køn.

Ligestilling handler også om økonomisk lighed.

Det er uacceptabelt, at dit køn afgør, hvor meget du tjener i løbet af dit liv.

Ligestilling betyder, at din indsats og kompetencer skal belønnes med din indkomst og pension, ikke dit køn.

□ **Kvinder tjener stadig mindre end mænd!** □

Og ved I hvad? Det er ikke bare en tilfældig statistik.

Det er en **skammelig uretfærdighed**, der har plaget os i årtier. Hver gang en kvinde trækker vejret, bliver hun snydt på lønsedlen. Hver gang hun knokler, hver gang hun jonglerer karriere og familieliv, bliver hun røvet. Og det er på tide, at vi råber det ud!

For hvert barn en kvinde føder, bliver der stjålet 10% af hendes løn. 10% for hvert lille liv, hun bringer til verden. Det er ikke bare en procent, det er en del af hendes fremtid, hendes tryghed, hendes pension.

Og taler vi om pension? Kvinders pensionsformue er en skændsel! Umiddelbart

før pensionsalderen er den ca. 22 % mindre end mænds.

Hvorfor? Fordi kvinder tager længere barselsorlov, fordi de går på deltid, fordi de jonglerer med børn og karriere.

Og arbejdsmarkedet? Det er stadig kønsopdelt, som om vi stadig lever i stenalderen eller bare i 1969.

De kvindedominerede fag - De sidder nemlig fast i et lønhierarki, der blev vedtaget i Folketinget i 1969.

Et hierarki, hvor traditionelle kvindefag er placeret under traditionelle mandefag. Uddannelseslængde og ansvar? Det betyder ikke noget. Kvinder får mindre, uanset hvor meget de knokler.

Har 3-partsforhandlingen ikke ændret på det? Lad mig fortælle jer noget. Den har ikke ændret det store. Sygeplejersker, pædagoger, jordemødre, SOSU'er – jeg under jer hver en krone, der er kommet jeres vej i forhandlingerne – I har fortjent en god og fair løn.

Men 3-parten ændrer ikke grundlæggende på lønhierakiet, da det kun er enkelte grupper, der er blevet tilgodeset – og de medfølgende arbejdsgiverkrav om fuld tid rammer igen kvinder hårdere end mænd – fordi der er flere familier, hvor det er kvinden, der vælger deltid for at få familielivet til at hænge sammen.

Vi har ikke ligeløn i Danmark. Men det får vi!

Ligestilling handler om dine muligheder i livet: Dit køn skal ikke være en spændetrøje. Dit køn skal ikke bestemme, hvilke veje du kan vælge, hvilke drømme du kan realisere, eller hvilke mål du kan nå.

Ligestilling betyder, at alle har frihed til at udforske deres passioner, karriereveje og livsvalg uden at blive begrænset af stereotyper eller fordomme.

Mindst hver 4. lønmodtager på det danske arbejdsmarked har været udsat for uønsket seksuel opmærksomhed eller chikane det seneste år, og det er kvinderne

der oftest står i skudlinjen for de sexistiske kommentarer og uønskede berøringer.

Skal jeg ikke lige hjælpe dig lille skat? Det har du da vist ikke forstand på! Kvinder hører til i køkkenet, kommentarer om udseende og påklædning. Jeg tror faktisk de fleste kvinder oplever det på et eller andet tidspunkt!

Kvinder skal have pik og skrælle kartofler – det er blot en af de kommentarer en ung kvindelig lærling måtte lytte til, og som for hende betød en depression og at hun måtte opgive sin læreplads.

Og hun er ikke alene.

I en anden aktuel historie, oplevede en kvinde, at en direktør holdt hende fast og slikkede på hende til en julefrokost – et overgreb som betød at hun måtte sygemelde sig

Og historierne er desværre ikke enestående, og det er langt fra alle krænkelser der bliver fortalt om.

Derfor bliver jeg også afsindig ked af at læse kommentarsporene til opslag på sociale medier, der handler om krænkelser, om uønsket seksuel opmærksomhed og om grænseoverskridende adfærd.

Jeg bliver vred, når jeg læser, at Lotte er rigtig træt af at høre om kvinder, der føler sig krænket, for der er jo også mænd der bliver krænket, så kvinder er jo ikke et hak bedre. Og kvinderne kunne jo bare have vendt sig og stukket en flad og sagt fra. Og om Camilla, der er meget enig med Lotte i, at det altså er tilladt som kvinde at sige fra, og så er det i øvrigt ikke OK at kalde mænd krænkere, og alt det metoo er blevet for meget.

Og Bjarne, der mener, at man løser det problem ved at sende kvinderne hjem til kødgryderne, for slet ikke at tale om Martin, der mener at det egentlige problem er, at krænkelser er et kunstigt problem, et modefænomen.

Mike mener at man kun bliver krænket 2. gang fordi man tillod det først gang

Og jeg bliver så sindssygt træt, når Grethe foreslår, at man skal sende kvinder på selvforsvarskurser og lære dem at svare igen!

For det er fucking aldrig den krænkedes ansvar at stoppe krænkelser ved at sige fra – det er altid den der krænker, der har ansvaret for sine handlinger. Og problemet er fuldstændig virkeligt, og kan have vidtrækkende konsekvenser for den, det går ud over!

Vi skal ikke stoppe med at fortælle vores historier – aldrig!

Til jer, der deler jeres historier, til jer der formår at råbe højt – TAK – I er med til at sætte lys et kæmpe problem.

Til jer, der ikke får sagt fra – I er ikke alene, og vi er mange, der råber op – også på jeres vegne! Og vi er her, når I finder modet til at sige stop!

Lad os råbe det ud: **Ligestilling er ikke en luksus, det er en rettighed!** Lad os fortsætte kampen, så vores døtre og sønner kan vokse op i en verden, hvor de ikke begrænses af deres køn, men inspireres af deres potentiale. □□

Ingen sejr uden kamp!

Tak for ordet.

Kilde

Manuskript tilsendt af taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

8. marts-tale, Fagbevægelsen, Kvindebevægelsen

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/christina-eilers-8-marts-tale>